

РЕШЕНИЕ

№ 5213

гр. София, 08.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5560** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от С. Р. П. срещу Решение от 30.03.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 състав, постановено по н а х дело № 3007/ 2019 г. С обжалваното решение е потвърдено по пункт 1 и изменено по пункт 2 - Наказателно постановление № 19-4332-000139/ 30.01.2019г., издадено от началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция”, с което на С. Р. П. са наложени административни наказания както следва: по пункт 1 - на основание чл.183, ал.2, т.11 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.40, ал.1 ЗДвП и по пункт 2 - на основание чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, както и глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП, като съдът го е изменил и е намалил глобата от 100 лв. на 50 лв.

Касаторът навежда доводи за незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди, че в процесния ден и час няма спомен да е бил участник в посоченото ПТП, както и че обвинението не било доказано по категоричен начин. Моли за постановяване на решение, с което да бъде отменено НП като неоснователно и недоказано.

Ответникът –Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява и не изразява становище по основателността на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно: на 22.11.2018г около 08.20ч. в [населено място], в[жк]срещу [жилищен адрес] касаторът управлявал собствения си лек автомобил марка „Опел 3.“ с регистрационен номер СВ5591ВК, като при движение назад не се убедил предварително, че няма да създаде опасност за други участници в движението и така без да предвижда ударил с управлявания от него автомобил паркирания зад него лек автомобил марка „Фолксваген“, с регистрационен номер СВ3193ВВ. В резултат на удара била механически увредена предната дясна броня на паркирания без водач автомобил марка „Фолксваген“, като П. продължил да се движи с управляваното от него МПС и напуснал мястото на пътното транспортно произшествие без да уведоми компетентните органи. Свидетел на нарушението бил гражданинът И. Ц. Л., който дал сведение пред полицейските органи.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Изслушани са свидетелските показания на св. Ц. Ц.- актосъставител на акта. Въз основа на посочените доказателства е обосновал правния извод, че липсват процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП, както и че в наказателното постановление по несъмнен начин се установява фактическата обстановка и извършеното нарушение. Съдът обаче, въз основа на приложената справка разпечатка за допуснати нарушения по ЗДвП и наложени наказания на П. и липсата на каквито и да е било мотиви от страна на административния орган относно размера на наложената глоба е изменил и е намалил глобата от 100 лв. на 50 лв. по пункт две на наказателното постановление.

Решението на въззивния съд е правилно.

Съдът счита, че законосъобразно и в съответствие със събраните по делото доказателства СРС е приел, че вмененото на наказаното лице нарушение правилно е квалифицирано като такова по чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ ЗДвП, Според чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „в“ от ЗДвП, когато при ПТП са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие /съгласието се удостоверява с попълване на двустранен констативен протокол - аргумент от чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „б“ от ЗДвП/ относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Санкционната норма на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лв. за водач, който наруши задълженията си като участник в ПТП. Безспорно е доказано, че П. е напуснал местопроизшествието. Същият не е проверил и какви са последствията и дали има причинени щети и пострадали хора, като по този начин съвсем съзнателно е

нарушил разпоредбата на чл. 123, ал.1, т.3, б. „в” , като нито е известил служителите на отдел „ПП” при СДВР, нито е изчакал пристигането им. Административно-наказателната отговорност на касатора е ангажирана правилно. Настоящата касационна инстанция приема, че правилно въззивният съд е намалил размера на наложената глоба като е отчел смекчаващи вината обстоятелства.

Съгласно чл. 40, ал.1 от ЗДвП преди да започне движение назад, водачът е длъжен да се убеди, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението. В случая безспорно се установява, че касаторът е предприел маневра на заден ход без да забележи паркирания зад него автомобил и по този начин реализира ПТП с него. Не се споделят твърденията, че касатора, че не е участвал в извършеното ПТП, защото този факт не е установен с допустимите доказателствени средства. Липсват доказателства, превозното средство, регистрирано на името на П. да е предоставено на някой друг в процесния ден и час.

Във връзка с горното съдът намира, че оспореното съдебно решение по НАХД № 3007/2019г. на СРС, 20 състав е законосъобразно като постановено при правилното приложение на закона и без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такава следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 30.03.2020г. по НАХД № 3007/2019г., постановено от СРС, НО, 20 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: